

LOES

DEN HOLLANDER

Je bent aan
de beurt

THRILLER

DE CRIME COMPAGNIE

TESSA

1

Hij sluit de deur en fluistert iets.

‘Waarom fluister je?’ vraagt Tessa.

‘Stem opeens weg.’ David kijkt verschrikt en wrijft langs zijn keel. ‘Raar gevoel.’

Het lijkt of ze bevriest. Niet weer, denkt ze, niet nog een keer.

David maakt een geruststellend gebaar. ‘Gebeurt wel vaker, gaat vanzelf over. Goed drinken.’ Hij vult een glas met water en drinkt het in één teug leeg. ‘Welkom,’ zegt hij met een heldere stem. ‘We gaan er een onvergetelijk weekend van maken.’

Hij ligt naast haar in een diepe slaap en ze kijkt naar zijn ademhaling. Het onbehaaglijke gevoel dat ontstond toen ze binnenkwamen is na de seks naar de achtergrond verplaatst.

Toch is het nog niet helemaal verdwenen.

Het maanlicht belet haar te slapen en ze overweegt om heel zachtjes op te staan en de gordijnen te sluiten. David wilde dat ze openbleven, omdat ze dan morgen als ze wakker worden vanuit het bed de appelbomen kunnen zien. Hij werd emotioneel toen hij eraan toevoegde dat hij en zijn vrouw ook altijd naar de appelbomen keken als ze hier wakker werden en dat die herinnering hem nog steeds gelukkig maakt. Zijn emotie raakte haar.

Maar nu stoort het maanlicht haar en ze bedenkt dat het een kleine moeite is om de gordijnen te sluiten en ze morgenochtend weer te openen voordat David wakker wordt. Ze sluipt naar het raam en trekt ze heel voorzichtig dicht, steeds achteromkijkend om zeker te weten dat David niets merkt. Ze vist haar T-shirt en haar slip van de grond en trekt ze aan, omdat ze het een beetje koud heeft. Daarna gaat ze zo zachtjes mogelijk weer naast hem liggen en sluit haar ogen.

David beweegt.

Tessa houdt haar adem in. Is hij wakker? Als hij maar niet boos wordt. Ze kan geen boze man meer naast zich hebben.

Hij ademt rustig. Ze wil slapen, mooi dromen en opnieuw vrijen als ze allebei weer wakker worden. Het schuldgevoel dat voortdurend op de loer ligt moet ze laten verdwijnen. Dat zal zeker lukken als ze het consequent gaat negeren. Wat is er belangrijk aan een schuldgevoel? Dat zal haar mantra worden.

Haar oogleden voelen zwaar, ze wil wegglijden in een droom waar ze blij van kan worden. Ze probeert positieve herinneringen op te halen. David die met zijn neus langs haar wangen en haar hals streek en fluisterde dat hij gelukkig werd door het parfum dat ze gebruikte, omdat die geur hem herinnerde aan de tijd dat hij honderd procent gelukkig was. Ze fluisterde terug dat het Anaïs Anaïs heette, maar verder kwam ze niet omdat hij haar bijna smoorde in de meest intense kus die ze ooit had gekregen. Later beloofde ze hem dat ze nooit meer een ander parfum zou gebruiken.

David beweegt weer. Zijn lichaam schokt een beetje. Zou hij een nare droom hebben? Zou hij willen dat ze hem wakker maakt?

Het schokken neemt af, hij murmelt een paar woorden en ligt weer stil.

Ze haalt opgelucht adem.

2

Ze wordt wakker en ontdekt dat hij boven op haar ligt. Zijn handen drukken die van haar op het kussen, zijn neus raakt haar neus, maar dat is niet waar ze zo heftig van schrikt. Het komt door zijn ogen, die alle zachtheid en vriendelijkheid verloren hebben. Ze staan hard en dreigend. 'De gordijnen hadden open moeten blijven,' zegt hij.

Tessa probeert zijn handen weg te duwen. Ze vraagt wat er aan de hand is, waarom hij boos is geworden en ze legt uit dat ze niet kon slapen door het maanlicht. Ze biedt aan om de gordijnen weer open te doen. En ze denkt: als hij me loslaat, pak ik meteen mijn weekendtas en dan ren ik naar buiten.

David klemt zijn lippen op elkaar en hij drukt haar polsen nog steviger op het kussen. Ze probeert overeind te komen, maar ze is niet voorbereid op de klap. En op de tweede en op de derde.

Hij slaat me dood, is haar laatste gedachte voordat ze verdwijnt.

Er fluit iemand een melodie die ze kent. Het gefluit is niet dicht bij haar, maar ze kan het toch goed horen. *Yesterday, all my troubles seemed so far away.*

Het lievelingsliedje van Levi. Tessa kan hem zien staan met een afwasborstel in zijn hand die een microfoon moest voorstellen. Hij had een mooie stem en de tweeling wilde altijd dat hij ging zingen tijdens de afwas. Dat alleen al was een reden om nooit een afwasmachine te kopen, beweerde hij. De meisjes zouden hun leven lang goede herinneringen overhouden aan samen zin-

gen met een afwasborstel. Verder vond hij een afwasmachine een uitvinding voor luie huisvrouwen. Als hij zulke dingen zei dacht Tessa vaak dat zijn mening zo van die van haar verschilde omdat hij twintig jaar ouder was dan zij.

Why she had to go, I don't know, she wouldn't say.

Het fluiten is opeens dichtbij.

Tessa opent haar ogen.

David staat naast het bed en hij kijkt op haar neer.

Ze voelt dat haar handen geboeid zijn en haar voeten lijken ook vast te zitten. 'Ik moet plassen,' zegt ze.

Hij lacht. 'Dan zullen we iets regelen.' Hij loopt de kamer uit en komt even later terug met een stalen po.

Tessa probeert haar hoofd op te heffen, maar ze wordt direct duizelig. Wat is er met haar gebeurd? Ze hoort een schuifelend geluid en het lukt haar wel om naar rechts te kijken. Daar is David en hij tilt iets op. Het lijkt op een deksel.

'We gaan op de rand van het bed zitten, dan heel voorzichtig staan, even wachten en daarna laten we ons netjes op de po zakken. Wat goed van mij, hè, dat ik hem heb bewaard?'

Alles aan hem is vriendelijk, zijn ogen, zijn stem, de gebaren die hij maakt. Dit gebeurt niet echt, denkt Tessa.

'Kom maar, je zei toch dat je moest plassen?' Hij trekt haar overeind bij haar schouders en zet haar behendig op de rand van het bed. 'We hebben je broekje al uitgedaan,' voegt hij er nog steeds vriendelijk aan toe.

Nu pas dringt het tot Tessa door dat ze naakt is.

Er zit een vrouw op een po te plassen, terwijl er tranen over haar wangen rollen die heel behoedzaam door iemand worden afgeveegd. Het gaat om anderen, om mensen die Tessa niet kent, want het is onmogelijk dat zij hier iets mee te maken kan hebben. Ze heeft gewoon een nare droom en het lukt haar weer eens niet om daaruit te stappen. Er komt vanzelf een moment dat de

situatie gevaarlijk wordt, dan gaat ze schreeuwen en daar zal ze wakker van worden.

Levi was altijd superlief als ze overstuur was na een nachtmerrie. Hij hield haar eerst stevig vast, streekte met zijn vingertoppen over haar rug en fluisterde lieve woordjes. Soms verlangde ze naar een nare droom, vooral als hij kwaad op haar was en haar vernederde. De woorden die hij dan gebruikte sneden door haar ziel en bleven dagenlang aanwezig in haar oren. Hoe vaak heeft ze hem niet gesmeekt om niet meer gemeen tegen haar te zijn? Hoe vaak heeft ze als ze gingen slapen niet gehoopt dat ze iets verschrikkelijks zou dromen?

‘Je hoeft niet te huilen,’ zegt iemand. ‘Ben je uitgeplast?’

Tessa kijkt naar haar trillende handen die gevangenzitten in een blauw stuk ijzer. Dit is geen droom, er valt niets wakker te worden. Ze ziet een stuk wit toiletpapier tussen haar bovenbenen verdwijnen en weer tevoorschijn komen.

‘Dit doen we in de afvalbak,’ zegt David. Klopt het dat hij de woorden zingt?

‘Waarom zeg je steeds “we”? Is hier iemand die je helpt?’ Ze heeft direct spijt van haar kribbige vraag.

Zijn neus is dicht bij haar gezicht, ze ruikt knoflook. Hij ademt luidruchtig uit door zijn neusgaten. ‘Josefien zal hier altijd zijn, dat begrijp je toch wel?’

Tessa draait haar hoofd wat opzij om de knoflookgeur te vermijden. ‘Maar ze is toch dood, dan kan ze hier toch niet meer zijn?’

Zijn ogen lichten op. ‘Dat begrijp je niet als je het niet zelf hebt meegemaakt. Toen ze ziek werd, wilde ze in dit huisje sterven en hier heb ik haar verzorgd. Toen ze slechter ging lopen, hebben we deze po gebruikt. Beschouw het maar als een eer dat je erop mag zitten.’

Tessa buigt haar hoofd. Het is onmogelijk dat dit echt gebeurt.

3

Hij vertelde bij hun eerste afspraak alles over zijn overleden vrouw Josefien. Ze was een opdondertje van een meter zestig met een bolle kont, kleine stevige borsten en een strakke platte buik die jammer genoeg altijd plat bleef. Ze zagen in de jaren dat ze waren getrouwd talloze gynaecologen, psychologen en zelfs natuurgenезers, ze onderwierpen zich aan de meest uiteenlopende manieren om zwanger te kunnen worden, maar van innesteling was geen sprake en adoptie wezen ze allebei af. Een kind kon alleen hun kind zijn als het uit Josefien geboren werd. Punt.

Tessa had direct het gevoel gehad dat ze hem hierin niet tegen moest spreken, en dat begreep ze ook. Ze was vanaf het moment dat ze hem aankeek bij de leestafel in de bibliotheek onder de indruk van deze mooie kleine man met zijn prachtige blauwe ogen en zijn perfecte lijf. Maar ze vond dat ze het niet kon maken om vier maanden na de dood van Levi al naar een andere man te kijken, laat staan hem aan te raken. Toch deed ze dat nog dezelfde dag, laat op de avond in zijn huis. Toen ze de volgende morgen wakker werd voelde ze zich licht en vrolijk en nog vóórdat ze zich iets kon afvragen werd ze aangeraakt door vingertoppen die de mogelijk sluimerende weerstand vermorzelden en een uitpuittende extase veroorzaakten. Zelfs alle foto's van Josefien die overal in het huis aanwezig waren konden de verliefde roes niet beïnvloeden. Ze keek er niet naar en ze stelde er vooral geen vragen over.

Toen ze een paar dagen later de drang om David terug te zien niet kon weerstaan en ze toegaf aan het zoveelste verzoek van

hem om te komen waren alle foto's weg. Hij zag haar om zich heen kijken en hij vertelde dat haar aanwezigheid in zijn huis hem aan het denken had gezet over zijn behoefte om de herinnering aan zijn vrouw vast te houden en dat hij tot de conclusie was gekomen dat de tijd was aangebroken om los te laten. Ze vreeën die avond in elke kamer van het huis, behalve in zijn slaapkamer. Tessa ontdekte dat ze de eerste keer in de logeerkamer hadden geslapen en David verontschuldigde zich daar uitgebreid voor. Hij kon nog geen vrouw toelaten in het bed dat van hem en Josefin was geweest, legde hij uit, maar dat zou veranderen.

Tessa voelde iets in zich opkomen wat aanvoelde als teleurstelling. Hij zag het en smeekte om begrip. Dus ze koos voor begrip.

Ze vond hem sterk en tegelijk kwetsbaar, ze wilde hem troosten en steunen en alles aan hem geven wat ze al jaren niet had kwijt gekund bij Levi. Die wens gaf haar een opgelucht gevoel, maar maakte haar ook verdrietig. Hij zag het. Hij zag veel, ontdekte ze al snel. En hij kon haar er met zijn lichaam nadrukkelijk en uitbundig van overtuigen dat liefde was toegestaan, dat liefde klopte en dat ze het had verdiend.

David dekt haar toe nadat hij haar een glas heeft laten leegdrinken waar volgens hem alleen water in zat. Ze voelt haar oogleden zwaar worden en ze vraagt zich af hoe het mogelijk is dat ze op eens hartstochtelijk verlangt naar haar dode man.